

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

ערכין פרק ט'

ה	א	ש	ב	ה	א
מ	ל	ש	מ	ש	א
ש	ב	ש	ת	י	ל
ה	ש	ו	א	ש	א
ש	מ	ה	ב	א	ה
ה	ר	א	א	מ	ל
ה	ו	מ	ש	ה	ז
ש	ת	ל	ש		
מ	ל				
ה	ל	ש	ב	ו	ה
ל	ב	א	ל	מ	א
מ	ל	ב	א	מ	ה
ל	ב	א	ל	ש	ה
ש	ב	ו	ב	ו	ל
ב	ל	ו	ו	ו	ל
ו	מ	ב	ז	ח	ב
מ					
ה	ג	מ	ו	פ	ש
ה	ז	פ	ר	ו	ר
ה	ב	מ	ה	י	מ
א	מ	ב	א	ש	ל
ש	מ	א	ש	ל	ש
ע	מ	ל	ש	ת	ו
ת	ל	ח	ה	ר	א
י	ל	ו			

ערכין פרק ט'

א המוכר את שדהו בשעת היובל, אינו מותר לגאול פחות משתי שנים, שנאמר: "במספר שני תבואות ימכר לך". היתה שנת שידפון וירקון או שביעית, אינה עולה מן המגנן. גרה או הובירה, עולה לו מן המגנן. רבי אלעזר אומר: מכרה לו לפני ראש השנה והיא מלאה פירות, הרי זה אוכל ממנה שלש תבואות לשתי שנים.

ב מכרה לראשון במנה, ומכר הראשון לשני במאתיים, אינו מחשב אלא עם הראשון, שנאמר: "לאיש אשר מכר לו". מכרה לראשון במאתיים, ומכר הראשון לשני במנה, אינו מחשב אלא עם האחרון, שנאמר: "לאיש" – לאיש אשר בתוכה. לא ימכור ברחוק ויגאול בקרוב, ברע ויגאול בנפה. לא ילנה ויגאל, ולא יגאל לתצאים. ובהקדש מותר בכולן. זה חומר בהקדוש מבהקדש.

ג המוכר בית בבתי ערי חומה, הרי זה גואל מיד. וגואל כל שנים עשר חודש, הרי זה כמין רבית ואינה רבית. מת המוכר, יגאל בנו. מת הלוקח, יגאל מיד בנו. אינו מונה לו שנה אלא משעה שמכר לו, שנאמר: "עד מלאת לו שנה תמימה". וכשהוא אומר תמימה, להביא חודש העיבור. רבי אומר: יתן לו שנה ועיבורה.

ערכין
פרק ט'

ה י ש ע ח ו נ
ה ה ל א ה ו ש
ל מ ש ל פ
ה נ י ש ע ח ש ח
ל ה ה ה ש ח א מ
ב ו ש א ה ו א
ש ה י ו א מ

פ ש ל מ ה ה
פ ש ח ח מ ה ר
מ א א ה ב ה ב
ר י א א פ ע ח ר
ש א פ ה ה ח

ע ש ח ו נ מ
ח מ י ב נ א פ
ע ח ו ה פ ע ח ש
ח ש ש ש מ ח
מ י ב נ פ ח ה ש
צ ו ש ג ח ו ה
ו ו ו ו ו ו פ

פ ה נ ל פ ה
ש ש ע ח ו ה ש
נ מ ו פ ש ע ח
פ ו פ ו פ פ
ו ה פ ח ש ח ש ש
ש פ א ש ש ח מ
י ב נ ה א פ ח

י ש א א ל א ג
פ ה ו ל ש א א א
י א ג ט ה ש ט
פ ע ה ש ש ל ו
ה ד ר ו א א
ה א א פ ה

ערכין
פרק ט'

הגיע יום שנים עשר חודש ולא נגאל, **ד** היה חלוט לו, אחד הלוקח ואחד שנתן לו מתנה, שנאמר: "לצמיתות". בראשונה היה נטמן יום שנים עשר חודש, שיהא חלוט לו. התקין הלל הזקן שיהא חולש את מעותיו בלשפה, ויהא שובר את הדלת ונכנס. אימתי שירצה הלה, יבוא ויטול את מעותיו.

ה כל שהוא לפנים מן החומה, הרי הוא כבתי ערי חומה, חוץ מן השדות. רבי מאיר אומר: אף השדות. בית הבנוי בחומה – רבי יהודה אומר: אינו כבתי ערי חומה, רבי שמעון אומר: פותל החיצון היא חומתו.

ו עיר שגזותיה חומתה, ושאינה מוקפת חומה מימות יהושע בן נון, אינה כבתי ערי חומה. ואילו הן בתי ערי חומה? שלש חצירות של שני שני בתים, מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. כגון קצרה הישנה של צפורים, ותקרה של גוש חלב, ויודפת הישנה, וגמלא, וגדוד, וחדיד, ואונו, וירושלים, וכן פיוצא בהן.

ז בתי החצרים, בותנים להם פח היפה שבבתי ערי חומה וכח היפה שבשדות – נגאלין מיד, ונגאלין כל שנים עשר חודש כבתיים, ויוצאים ביובל ובגרעון כסף בשדות. ואילו הן בתי חצרים? שתי חצירות של שני שני בתים, אף על פי שמוקפין חומה מימות יהושע בן נון, הרי אלו כבתי חצרים.

ח ישראל שירש אבי אמו לוי, אינו גואל כסדר הזה. וכן לוי שירש את אבי אמו ישראל, אינו גואל כסדר הזה, שנאמר: "פי בתי ערי הלויים" – עד שיהא לוי ובשרי הלויים, דברי רבי. ותכמים אמורים: אין הדברים אמורים אלא בערי הלויים.

ערכין

פרק ט'

א ע ש מ ו מ ש א
 ו מ ע ו ע מ א ר
 א ב ד א ב ה
 א ב י ע ש מ ו
 מ ש מ ע ו ע מ פ
 ש י א ע י ה
 ו מ ל ל ו ל
 ש ג ע ת ל

ערכין

פרק ט'

אין עושים שדה מגרש ולא מגרש שדה,
 ולא מגרש עיר ולא עיר מגרש. אמר רבי
 אליעזר: במה דברים אמורים? בערי הלויים.
 אבל בערי ישראל, עושין שדה מגרש ולא
 מגרש שדה, מגרש עיר ולא עיר מגרש, כדי
 שלא יחריבו את ערי ישראל. הפהגים
 והלויים מוכרים לעולם וגואלים לעולם,
 שנאמר: "גאולת עולם תהיה ללויים".

